

عنوان مقاله:

میزان تولید رواناب و رسوب سازندهای زمین شناسی حساس به فرسایش در واحد های کاری همگن در حوزه آبخیز جهرم؛ مشاهدات و اندازه گیریها در مقیاس شبیه ساز باران

محل انتشار:

شانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عاطفه قانع فرد جهرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد رسوب شناسی و سنگ شناسی رسوبی، دانشگاه آزاد اسلام

حمیدرضا پیروان - استادیار پژوهشگرده حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

امیر حسین چرخابی - دانشیار بازنشسته پژوهشگرده حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

خلاصه مقاله:

سازندهای مارنی ایران بر حسب میزان و نوع مواد تشکیل دهنده آنها دارای اشکال و شدت های مختلف فرسایش بوده و به همین دلیل رسوب زیادی را تولید می کنند. با توجه به این که مارن ه ای حوزه های آبخیز کشور و شهرستان جهرم از نظر خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و ژئوشیمیایی متفاوت می باشند و این عوامل می توانند بر شدت و نوع فرسایش تاثیر داشته باشند. در این تحقیق سعی شده است عوامل مؤثر در فرسایش و رسوب زا ئی اراضی مارنی شناسایی و همچنین با اندازه گیری مستقیم رواناب و رسوب دهی به کمک شبیه ساز باران قابل حمل با سطح بارش 25cm×25cm، ارتباط بین ویژگی های فیزیکوشیمیایی و رسوبدهی آنها را تعیین کرد. در این مطالعه، ابتدا نقشه های سنگ شناسی، اقلیم و شیب تهیه گردید و سپس سه نقشه تهیه شده از طریق نرم افزار GIS، در محیط Arc Map تلفیق شده و تعداد 12 واحد کاری بر روی نقشه واحد کاری مشخص گردید. بر اساس نقشه واحد کاری بدست آمده، آزمایش باران ساز با استفاده از شبیه ساز باران در شدت 16.62 میلی متر بر ساعت، 47 نمونه با در نظر گرفتن حداقل 3 تکرار، برداشت گردید. پس از انجام آزمایشات شبیهساز باران، بیشترین میزان ضریب رواناب در سازند های مختلف، در سازند رازک و کمترین آن مربوط به بخش مول سازند گچساران می باشد و بیشترین میزان تولید رسوب در سازند های مختلف، مربوط به سازند آغاچاری و کمترین آن مربوط به بخش مول سازند گچساران است.

کلمات کلیدی:

رواناب، رسوب، فرسایش، واحدکاری، شبیه ساز باران، حوزه آبخیز جهرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181227>

